

*В. П. Шачовалов, В. П. Пішак, М. І. Руднєв,
Л.А. Порохняк-Гановська.*

**ОЦІНКА БІОЛОГІЧНОЇ ДІЇ КОМПЛЕКСУ СПЕЦІАЛЬНИХ
РЕЧОВИН МІНЕРАЛЬНО-РОСЛИННОГО ПОХОДЖЕННЯ
В УМОВАХ ДІЇ МАЛИХ ДОЗ ІНКОРПОРОВАНОГО
ІЗОТОПУ ЦЕЗІЮ-137**

Резюме. В експерименті на лабораторних щурах була проведена оцінка біологічної дії спеціального комплексу харчових домішок, виготовлених фірмою Mineral Resources International (США), в умовах довготривалого надходження радіонуклідної контамінанті ізотопу цезію-137 (1200 Бк щоденно) і хронічного стресу. Досліджувався вплив комплексу, що вивчався на накопичення та елімінацію цезію-137, рівень гормональної активності, процеси перекисного окислення ліпідів у тканинах гіпоталамусу, сім'янників, наднирників, підшлункової залози, в печінці і легенях. Крім того, вивчався морфофункціональний стан ендокринних органів.

Було встановлено, що спеціальні харчові домішки мінерально-рослинного походження сприяють зменшенню всмоктування або підсилюють елімінацію ізотопу цезію-137, визначена їх регулююча дія на процеси перекисного окислення ліпідів у мембрanaх клітин сім'янників, печінки, щитовидної та підшлункової залоз і, особливо, в наднирниках. При цьому попередження розвитку грубих дистрофічно-деструктивних змін в мікроциркуляторному судинному руслі і клітинах ендокринних органів, за даними гістологічних та електронномікроскопічних досліджень, підтвердило радіогротективні якості комплексу нутрієнтів.

Таким чином, експериментальне дослідження комплексу харчових домішок у складі A Special Ukrainian Adult Herb & Mineral Nutritional Supplement, Stress-X, CellEnergy визначило його радіогротективну дію, а також мембраностабілізуючі властивості (зареєстрований в Україні, сертифікат № Д 000128).

Ключові слова: радіогротектори, харчові домішки, цезій-137, внутрішнє опромінення, перекисне окислення ліпідів.

**Буковинська державна медична академія, Чернівці
Інститут експериментальної радіології АМН України, Київ**

УДК 616.153.96-074

I. Ф. Мещишен

**МЕТОД ВИЗНАЧЕННЯ ОКИСЛЮВАЛЬНОЇ
МОДИФІКАЦІЇ БІЛКІВ ПЛАЗМИ
(СИРОВАТКИ) КРОВІ**

Кафедра медичної хімії (зав.-проф. І. Ф. Мещишен)
Буковинської державної медичної академії

Ключові слова: окислювальна модифікація білків плазми (сироватки) крові, метод її визначення.

Резюме. Окислювальну модифікацію білків плазми (сироватки) крові визначали за реакцією з 2,4-динітрофенілгідразином. Утворені гідрозони мають характерний спектр поглинання.

У результаті одноелектронного відновлення молекулярного кисню в кожній клітині людського організму утворюються активні форми кисню (АФК). Ці короткоживучі молекули (окрім пероксиду водню) беруть участь в обміні білків, ліпідів, вуглеводів, нуклеїнових кислот, в синтезі простагландинів, лейкотрієнів, тромбоксанів, в регуляції проникливості клітинної мембрани, в механізмі фагоцитозу (1).

Нині нагромаджені багаточисельні дані, що стосуються вивчення механізму пероксидного окислення ліпідів клітинних мембран, його ролі в діяльності клітини за умов фізіологічної норми і в патогенезі різноманітних захворювань. Разом з тим, з кожним роком зростає кількість наукової інформації про те, що АФК можуть викликати окислювальне руйнування і зміни (модифікацію) не тільки ліпідів, але й білків і нуклеїнових кислот. Що стосується механізму окислювальної модифікації білків (ОМБ), яка має місце в органах і тканинах людини при окислювальному стресі, то нині він практично не вичений. Це обумовлено, в першу чергу, відсутністю методів, які би давали надійну об'єктивну інформацію про стан ОМБ.

Існуючий метод визначення ОМБ (2) на практиці, за нашими даними, не дає стабільних результатів. Нами пропонується метод визначення ступеня окислювальної модифікації білків плазми (сироватки) крові, який дає відтворювані результати.

Принцип методу. В процесі окислювальної модифікації білків плазми (сироватки) крові в радикалах залишків аліфатичних амінокислот утворюються альдегідні й кетонні групи. Останні взаємодіють з 2,4 — динітрофенілгідразином, з утворенням 2,4 — динітрофенілгідразонів, що мають характерний спектр поглинання. Альдегідо- і кетонопохідні нейтрального характеру реєструються при 370 нм, а основного характеру — при 430 нм. На основі молярного коефіцієнту екстинкції ($2,1 \cdot 10^4 \text{ M}^{-1} \text{ см}^{-1}$) знаходять вміст фенілгідразонів при 370 нм. Отже, про ступінь ОМБ судять по кількості утворених альдегідних і кетонних груп.

Хід виконання. Для дослідження використовували плазму крові донорів. У центрифужні пробірки (обов'язково паралельні проби) вносять 0,8 мл 0,85%-ного розчину NaCl, 0,2 мл плазми крові, 1 мл 1 М 2,4-динітрофенілгідразину, розчиненого в 2 М соляній кислоті і 1 мл 10%-ної трихлороцтової кислоти (ТХО). В контрольні проби замість 2,4-динітрофенілгідразину добавляють 1 мл 2 М соляної кислоти. Проби інкубують 1 год при 37 °C, а далі центрифугують 10 хв при 3000 об/хв. Одержані осад промивають тричі 5%-ною (по 5 мл), кожний раз старанно ресуспендуючи осад скляною паличкою. До одержаного осаду добавляють 5 мл 8 М розчину сечовини, витримують 5 хв у кип'ячій водяній бані до повного розчинення. Оптичну густину утворених динітрофенілгідразонів реєструють на фотоелектроклориметрі КФК-3 при 370 і 430 нм проти контролю. Паралельно проводиться визначення в плазмі крові вмісту білка біуретовим методом.

Розрахунки. Гроведене нами визначення вмісту 2,4-динітрофенілгідразонів у плазмі крові 12 донорів при 370 нм (альдегідо- і кетонопохідні нейтрального характеру) дало середню величину оптичної густини 0,432. Виходячи з того, що для аналізу взято 0,2 мл плазми крові і вміст білка складав 68 г/л (68 мг/мл плазми крові), вміст 2,4-динітрофенілгідразонів в 1 мл плазми буде складати $0,432 \cdot 5 = 2,16$ одиниць оптичної густини (о. о. г.), або 31,76 о. о. г. на 1 г білка. Оптична густина при 430 нм (альдегідо- і кетонопохідні основного характеру) склала в середньому 0,265. За вищезазначеними даними, вміст 2,4-динітрофенілгідразонів буде таким: 1,325 о. о. г. /мл плазми крові і 19,48 о. о. г. /г білка. Використовуючи коефіцієнт молярної екстинкції ($2,1 \cdot 10^4 \text{ M}^{-1} \text{ см}^{-1}$) розраховуємо вміст фенілгідразонів в ммоль/г білка при 370 нм, виходячи із співвідношення:

$$1 \text{ ммоль/г} \text{ відповідає } 21 \text{ о. о. г.}$$

$$\chi = 31,76 \text{ о. о. г.} \\ \chi = 1,5 \text{ ммоль/г,}$$

або за формулою: ммол/г білка = $10^3 E/21 \times C$, де С — вміст білка в 0,2 мл плазми крові.

Література. 1. М е ш ч и ш е н І. Ф., П і ш а к В. П. Обмін речовин у людини. - Чернівці: Медінститут, 1995. - 193 с. 2. Окислительная модификация белков сыворотки крови человека, метод её определения // Д у б и н и н а Е. Е., Б у р м и с т р о в С. О., Х о д о в Д. А., П о р о - т о в И. Г. // Вопросы мед. химии. - 1995. - Т. 41, № 1. - С. 24-26.

**METHOD FOR ESTIMATION OF OXIDATIVE
MODIFICATION OF BLOOD SERUM PROTEIN**
I. F. Meshchishen

Abstract. A rate of protein oxidative destruction may be estimated for the reaction of the resultant carbonyl derivatives of amino acids reaction with 2,4-dinitrophenylhydrazine. The procedure for estimation of 2,4-dinitrophenylhydrazone was modified for clinical application.

Key words: blood serum protein oxidative modification, method of its investigation.

Bukovinian State Medical Academy (Chernivtsi).